1942 február 21, szombat. XVI. évfolyam, 8. szám.

CELLDÖMÖLKI HIRLAP

=POLITIKAI-TÁRSADALMI-ÉS-SZÉPIRODALMI-HETILAP=

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Celldömölk, gróf Széchenyi-utca 12. Telefon: 55. Csekkszám 17.258.

Felelős szerkesztő: NAGY IMRE

Előfizetési ár: 1 évre 6, ½ évre 3, ¼ évre 1·50 P. Megjelenik minden szombaton.

Magyar Káté

I. Mi végre vagyunk ezen a földön?

Avégre vagyunk ezen a földön, hogy magyarságunkat megismerjük, szeressük, szolgáljuk, így a magyar nép megmaradását és boldogulását biztosítsuk s élő példaképe legyünk mindazoknak a velünk szomszédos népeknek, amelyek lelkisége a magyaréval rokon.

Az élet célja: maga az élet. Hogy az élettel mi célja van az istenek, azt csak Ő maga tudja.

II. Mit kell tennünk, hogy magyarságunkat megismerjük, szeressük és szolgáljuk?

Hogy magyarságunkat megismerjük, szeressük és szolgáljuk, újolnunk kell történelmi indulatunkat, rugaszkodnunk kell népi kulturánk értékeihez, védelmeznünk és használnunk kell tiszta ősi nyelvünket. Nem szabad elhomályosítanunk magunkban őseink harci szellemét, emberiességét bölcs uralkodni-tudását, áldozatkészségét, hősiességét, az idegenek iránt tanúsított türelmét. Meg kell őriznünk őseink szigorúan fegyelmező s mégis szabadságot biztosító közösségi érzését.

Hiánnak kell a hagyományban, cselekednünk kell, amit a hagyomány parancsol, használnunk kell mindazt a szellemi, erkölcsi és anyagi értéket, amit eleink teremtettek s amik a magunk, vagy az idegenek bűne folytán már-már veszendőbe mennek.

III. Mit kell hinnünk, hogy magyarokként boldogulhassunk?

Hogy magyarokként boldogulhassunk, hinnünk kell a magyarság értékeiben, amelyek minden más népétől emelik s minden más népétől megkülönböztetik. Hinnünk kell tehát, hogy a magyarság, mint eurázsiai nép, csak olyan kulturában és társadalmi életformában maradhat meg, amely eurázsiai alkatának megfelel. Hinnünk kell, hogy mint egy ősi eurázsiai kultúra részese kerülünk a Kárpátok medencéjébe, ennélfogva az eurázsiai népekkel való sorsközösség fellumrzése s annak gyakorlati megvalósítása mutat számunkra természetes fejlődési irányt.

Eurázsiai lelkialkatunk nem tiltja, hogy keresztények legyünk, mint hogy a kereszténység célja nem az, hogy egyéniségünket megnyomorítsa, ellenkezőleg: hogy teljessé tegye s a bennünk levő nemes tulajdonságokat kifejlessze. Aki úgy érzi, hogy keresztényége összeütközik magyarságával, vagy nem igaz keresztény, vagy nem jó magyar.

A szombathelyi példa

„Szegény ország", Bárdosi Németh János versköteta. — A vidéki kultúrközpontok jelentősége. — Közigazgatási férfiak, mint kultúrembereik. — Esztergár-Lajosék pécsi, Mészáros Hugó és Bárdosi Németh János szombathelyi kultúrmunkája. — Mit várunk Szombathelytől?

A napokban hozta a posta „szívos ismertetésre" Bárdosi Németh János *Szegény ország* című kötetét. Még aznap este végigolvastam, s a végén igyekszem magamnak kizemelni a legszebb verseket. Az eredmény azonban az lett, hogy még kétszer-háromszor végigolvastam az egészet, mert a versek oly szépek és tökéletesek, azt tükröző. Pedig nem valami lágy, szemérmetlenül témákról szólnak e versek de még oly is, ahol mély szociális kérdésekel, nemzeti és népi problémákat, a lélek és a magyar sors mélységeit, a messzi jövő titkait érinti is, még ott is rendkívüli művészi, mértéktartással, szenderszen, halkan teszi ezt, ahogyan csak igazán alkotó művészlelkeknek adatik látni és kifejezni az egyes dolgokat. Ilyen Gyulának ajánlott igen szép *Nehéz föld* című verse olvasásakor vettem észre, mennyivel több a poézis Bárdosi Németh verseiben, mint illyés újabb s szinte tiszta csak az érzelemhez szóló verseiben. Pedig a kettőben poézis nélkül közel férhet-e hozzánk? A líráról addig van érzelme, amig érzelmi kötöszet marad. Az érzelem pedig nem az egy ügye, hanem a lélek.

Ezt a romlatlan kötöszetet, mely a legmagasabb mértékkel mérve is értékes marad, nagy örömmel kell üdvözölnünk nekünk már csak azért is, mert ez a kötöszet nem a fővárosból indult el, hanem ellenkezőleg, Szombathelyről hódította meg a fővárosi elitkelő folyóiratokat is. „Szívos ismertetés" helyett hadd hivjam fel inkább a kötetre, az igazi szépségre és a művészi igazságokra szomjazó lelkek figyelmét, s engedtessék meg, hogy ez ízléses kötet megjelenése alkalmából egy két dolgot elmondhassunk, amiknek elmondására éppen e kötettől érezzük feljogosítva magunkat.

A vidék kultúrális elmaradottsága meg fog szünni

Tagadhatatlan, hogy a vidék jelentősége egyre nő kultúrális szempontból is. Néhány héttel előbb írtam e lap hasábjain a vidéki sajtó jelentőségéről, a azóta hasonló érzelmű megnyilatkozásokkal az országunk szinte minden pontján találkoztam. Egyre többen követelik, hogy a vidéki közönséget is eljórendű alkotásokkal kell táplálni, jó, értékes írói és művészi alkotásokhoz kell hozászokatni, ami ma óriási feladat, hiszen egy teljesen félrevezett ízlést kell a műízlés fokára felemelni.

Tény az is, hogy a vidéki közönség kultúrális elszigeteltsége szűnőben van. A vidéki központokban, így Debrecenben, Makón, Szegeden, Kecskeméten, Pécsett, Sopronban, s egyebütt is a szellemi szintvonal oly emelkedését látjuk, ami morálnak teljes mértékben alátámasztja. Budapest kultúrális varázsa a zsidókérdés megholyagalására is alábbhagyott, s annyira mértékben *csökkent* időszaba vitt tekintélye, olyan mértékben *nő* a vidéki kultúrközpontok. Pécsett pl. az olitani Janus Pannonius Társaság alelnöke, az országos hírű író, a pogány és középkori magyarságról írt remekművek ős a Földindulás szerzője, *Kodolányi János*, de ugyanugy hazája és otthona nekí Debrecen is, tehát a pécsi és debreceni közönségnek többször van módjában hallgatni őt, mint magának a budapestinek.

Ez az egészséges fejlődés maga után vonja azt is, hogy a vidéki közönség látóköre bővül, tisztánlátásai fokozódik, s ezzel megszünik az a helytelen állapot is, amikor a vidéki olvasó a zsidó Uj Időktől egyoldalusan informálva álmagyar írók előtt esett hazra, sőt minden vidéki kortár kutéhól jött tucatárat is olyan lelkesedéssel fogadott, mint a valódi művészi értékeket. A fővárosi lapok egyoldalúan tájékoztatták a vidéki közönséget, s ezért tévesztí össze ma is az igazi gyöngyszemeket a hamisakkal. De mostantól kezdve, hogy egyre több vidéki lap szerzői az igazi magyar lelkiségnek és értékek szolgálatába, ez a bántó helyzet egyre inkább meg fog szünni, s a vidéki olvasó elvégzi a maga felvilágosító munkáját, nem egy esetben már magasabb szintvonalat ér el, mint a hasonló fővárosi termékek. Az ország egészséges szellemi várkerülete megindul, vidéki kultúrközpontok támadnak, ezek olvasói igazi hivatásukra ébrednek, s alaposabb alkotásokért nyúlják kezüket. Idők jele. S e jelekel még szaporíthatjuk is.

Közigazgatási férfiak, mint kultúrpolitikusok

A vidéki kultúrális elmaradottsága akkor fog megszünni, ha egyre többen érik meg azt, hogy a *kultúra szerves alkotó része az egészséges emberi életnek*. Aki [illegible] szellem alkotásait nem mondhatja a magáénak, az nem *teljes* ember, bármekkora földi hatalom adatott is a kezébe.

Nem magánügy tehát az, hogy a nép vezetői és irányítói, figyelnek intézői mennyiben ismerik a sajátos magyar szellem legkülönöbb alkotásait. Mert egy népet azzal még nem lehet megismerni, ha fiakért születtik valaki. Ezt ki kell egészítenie egy tudatos népismeretnek, ami csak úgy képzelhető el, hogy ki-ki megismeri a nép lelkéből lelkedzett, a idegen hatásoktól végzetesen nem befolyásolt kitűnő írok és művészek alkotásait. Ezek mutatják a legtejesebben egy nép lelkét. Azok nem ismerése tehát végzetes hibákat vonhat maga után, aminek áldát az egész közösségi magyar élet megszenvedi. Hogyan akar bánni az a magyar néppel, aki nem ismeri annak énzjárását, s hogyan ismerhetné az, aki pl. Karácsony Sándor idevágó munkáit nem ismeri. — Vagy hogyan akar az igazságosan látni a családság dolgaiban, hogyan akarja lelkiállását megérteni az, aki Illyés Gyula *Puszták népét* nem ismeri? Egy-egy példa ez, de folytathatnám teljes részletességgel. A lényeg az, hogy aki a nép szolgálatára hivatott, tehát egy népközösség épületére van hivatva a maga sokszor kicsi contján építeni, az a magyar műveltség nélkül csak félmunkát végezhet, mert a korszerű magyar műveltség ismerete nélkül csak szellemi kuli lehet, akinek pedig sokszor hivatott kötelessége hozászólni, sőt intézkedni olyan kérdésekben is, amelyek minthogy azok a szellem, s a műveltség birodalmába vágk, hozászagolni sem tud, éppen fogyatékos vagy egyáltalán nem lévő intelligenciája, vagy igen alacsony műveltsége miatt.

Hogy pedig a korszerű magyar műveltséggel igenis lehet rendelkezni közéleti férfiunak is, éppen a pécsi és a szombathelyi példa mutatja. Ezekből a példákból azt látjuk, hogy közéleti férfiak nemcsak városunkak, de vármegyéjünknek is inkább értékes kulturmunkásai, a műveltség és kultúrális alkotás hivatott őrálloi. Akik tehát nemcsak kitűnő közigazgatási alkalmazottak, hanem alaposan kultúrpolitikusok is.

Mi történik Pécsett?

Az, hogy a város polgármestere, az ország egyik legkiválóbb szociálpolitikusa, *Esztergár Lajos* olyan hatalmas arányú kultúrmunkát indít-

lett el, ami behálózza az egész vármegyét. Nemcsak Pécsett jelennek meg az ország legkiválóbb szellemei, a főváros legkitűnőbb zenekarai, színigárdája, nemcsak Pécs művészei és írói keresik fel a vidéket, hanem a vidéken is olyan arányú kultúrmunka indult meg, aminek következtében a vidék fiaival is megjelennek a pécsi színházban, hogy bemutassák népi műveltségük gyöngyszemeit.

Az ő támogatásával jelenik meg a *Sorsunk* című folyóirat, melybe az ország legjobb írói írnak, tehát a vidéki olvasó közönséget elsőrendű szellemi táplálékkal látják el, így az nem másodrendű termékeken nő fel. S kik támogatják Esztergár Lajost? Ott áll mellette egy nyugalmazott és egy aktív *alispán*, élő bizonyságául annak, hogy közélet és kultúra nem ellentétes fogalmak, s igenis igaza van annak a követelménynek, mely a nép sorsát intéző közéleti férfiaktól korszerű magyar műveltséget is megkíván.

És mi van Szombathelyen?

Szombathelyen majdnem hasonló a helyzet. Polgármestere *Mészáros Hugó*, nemcsak egyik kitűnősége a magyar népi gondolatnak, hanem Oss Iván néven kitűnő költő is. *Bárdosi Németh János* nemcsak városi tisztviselő, hanem kiváló költő és író is. *Tóth János* nemcsak mérnök, hanem a magyar népi építészet kitűnő feldolgozója és elsőrendű grafikus is. A sort még folytathatnám, de ennyi is elég, hogy e férfiak nemcsak „jó munkaerők", hanem kultúremberek is. Ha nem így volna, csak egy példát hadd hozzak még fel, Ignácz Rózsát aligha hívták volna meg kultúrestjeikre, hanem helyette egyet a Zsigray Juliannák közül.

E férfiak eddig bebizonyították azt, hogy igenis lehet vidéken is termő kultúréletet élni, ha annak megteremtése ma még tömérdek akadályba ütközik is. Feladatuk nem kisebb, mint élő és ható kultúrközponttá kell tenniök Szombathelyt, amely *az egészséges népi magyar műveltséget sugározza szét az egész megyére* s példaadóan világol az egész országban. Ebbe a munkájukba pedig bele kell vonniok a környező kisebb kultúrgócokat, így Sárvárt és Celldömölköt is.

Ők eddigi munkájukkal bebizonyították, hogy tudják: *mi a magyar?* A jelszavakon, jobb és baloldali kacérkodáson, felekezeti szempontokon túl már látják az egyetlen népi *magyar utat*, sőt azon már bátran haladnak is előre.

Legközelebbi feladat talán az lenne, hogy egy irodalmi és művészeti folyóiratot kellene újra bocsátani, amilyen Pécsett a *Sorsunk*, Kecskeméten a *Hajnalodik*. Ezek bebizonyították, hogy lehet magas színvonalon álló folyóiratot szerkeszteni és megfelelő megszervezéssel fenntartani vidéken is. E folyóiratba természetesen nem helyi álnagyságok, nem jobb híján verset faragó, tárcát izzadó „urak" írnának, hanem a legkiválóbb írói és művészei az egész országnak. Egy ilyen folyóirat valóban megszüntetné a távolságokat a főváros és a vidék között, megismertetné a valódi magyar műveltséget a vidéki olvasókkal, a közönség elfajult és félrenevelt ízlését helyes magyar és művészi irányba terelné, s a korszerű magyar műveltség és gondolkodás terjesztése révén valóban korszerű és értékes munkát végezhetne. A Dunántúli Szemle egyoldalúan tudományos és régészkedő közleményeivel erre a munkára semmiképpen sem alkalmas.

Mindezt bizonyára tudják a szombathelyiek is. Tudja Bárdosi Németh János is, kinek ha verskötete nem lenne oly értékes, talán én sem állok elő várakozásommal. De mindezt elmondottuk már azért is, hogy lássa mindenki: nemcsak a fővárosban tűnt fel értékes munkásságuk, nemcsak fővárosi lapok foglalkoznak velük, hanem munkájuk áldására és folytatására számottartanak a *szomszédban* is.

Szíj Rezső.

Irodalmunk megértése felé

A nép hivatásáról és íróiról

II.

Hogyan akarják az írók áttekinthetővé tenni a közönség előtt? Elő-tárják magukat, a bennük és a körülöttük élő világot, a műhely, az eke, az íróasztal, a gyár, a legelő és a szántóföld világát. „Az egyikük írásából európai levegő, európai íz és színvonal érzik. És ez nem a sznob európaiaskodás, hanem a nagy hazánk, Európának átérzése. Úgy érezzük, hogy Illyés Gyulából nem az Európa-rajongó magyar beszél, hanem az európai magyar rajongó. Majd Karácsony Sándor tanulmányaiból elénk nőnek a sajátos magyar észjárás különös logikai, megfejtésre váró kérdései. „Aztán elénk áll a magyar mélység első költő küldötte, Sinka István, aki nemcsak azt hozta ki a népből, amit a felszínen mindenki lát, hanem azt is, ami a lelke mélyén, bezárva rejtőzött. Ezek a hangok belülről szólnak, az elmerült magyar világból, a amiről, ismeretlen népi mélységekből jönnek. Ez a hang az évszázadokon át megpecsételt népi fájdalom, a századokon át letisztult népi ízlés és szépségfogalom. Azt a világot, melyben csak a versek születnek, a pásztorok és a földmunkások tanyai szegényeik világát, hogy valaki megrögzítse, annak már igazán itt volt az ideje. Mert bizony ez a világ elmúlóban van. Ha a költészetben érdemről lehetne beszélni, akkor a múlt megrögzítése volna csakugyan a versnek legnagyobb érdeme." Egy másik író, Kodolányi János, nem az elmúló életről, hanem a kimúló életekről vádol. Elénk tárja annak a haldokló déldunántúli tájnak sok bűnét, baját. Az elrontott életek mélyéből ... vádat forral fel bennünk... A hibák kínzó tudata cselekvésre készítet. Ő ezt akarja, a cselekvést... De cselekvését nem csak a baranyai tájak sírnak fel Kodolányiban, hanem hangot kérnek a külvárosok tömegei is, a napszámosok, munkások, kisemberek... Írók József Attila, Kassák Lajos, Nagy István, mind különálló egyéniség sajátos szellemi látóhatárral. Szavaiknak ki-kinyíló rejtett értelmük is van, amit igaz, csak a beavatottak értenek meg. Hangjuk néha közeljár a jeremiádokához... Ezeknek az íróknak az esztétikum nem menekülés, hanem az egyetlen lehetséges kifejezési forma, közlési mód. A tudományos igazság változó, a politikai igazság mulandó, a dogmatikus vallási igazság korhangulat, népfajok szerint változik, csak a szépség igazsága örök. Mert az eszmei hatás elpárolog, de a szépség igazsága megmarad...?

Hogy tudja megközelíteni ezt az igazságot az író? „Az író teremtési vágyában, saját élet és gondolatélményeiből, írói látásvilágából olyan képek és eszmetársítások pattannak ki, melyek néha nemcsak pontosan megközelítik a valóságot, de éppen a lényeglátásra törő akaratuk következtében szinte fölszívják és a közösség számára értelmessé, áttekinthetővé teszik. Ez pedig csak úgy lehetséges, ha az író és az olvasó között élményazonosság van, s ha az író ezt ki is tudja fejezni. Legmagasabb fokon, — ha tudatosan tudja kifejezni. Természetesen nemcsak életélmények, hanem gondolati élmények is közelhozzák az írót és az olvasót. Ezt aztán pusztán szavakkal, világnézeti pátosszal már nem lehet elérni, mert a szavak, már egy eleve beállított hangulatrendszert érintenek, gépiesen felidézik a hatást, de egy másik oldalon, éppen ezért, egyenes ellenhatást váltanak ki. Ennek ellensúlyozására jelentkezett *az új tárgyilagosság*, mint az értelmezés nélküli egyszerű ábrázolás. Az ilyen ábrázolásban aztán a világ lelkesül. A világirodalom egyik legszebb tájverse, *a Puszta télen* nem azért szép, mert a táj természeti szépségeit, hanem mert a táj teljes életét, egész valóságát adja." Hogy a jelenítésnek ez a módja milyen megdöbbentő víziókkal teszi élővé a tájat, azt Juhász Gyulának a „Tápai lagzi"-jában érzi élménnyé nőni az ember: ott, — „a határban a halál kaszál..." Ezzel szemben, a lantot pengető akarnok költőcskék, az előző korok irodalmától kótyagosan, nem bírnak sem a formán, sem a mondanivalón úrrá lenni. Ez nem baj, sőt itt látja meg az ember, ki az igazi író. „Mert amikor a faluvégi malmokban nyersolajmotor puffog, azok még mindig csak a szélmalmot látják, amikor az emberek a repülőgépek búgását, vagy talán a bombák sivító surrogását hallják a levegőben, azok még mindig az ég alatt szántó pacsirtákról énekelnek... Amikor a tízmillió magyar közül a fiatal férfiak és nők százezrei nem találkozhatnak a megfelelő élettársal, a megfelelő időben, mert vagy lakásuk nincs, vagy munkájuk nincs, vagy semmijük sincs, — mindezeken felül még az általános osztálykülönbségek is akadályozzák a helyes és egészséges kiválasztódást, akkor azok még mindig kedvesük duzzadó melléről énekelnek, vagy hűtlenségről siránkoznak. Nem mondom, hogy ez nem „ügy", de nemcsak *ez* az ügy!"

Milyen a hangjuk a mi költőinknek? „A költészet az egyes ember, a személyiség legeredetibb, legösztönösebb visszahatása az élet és a világ jelenségeire. Minden vers, ami igazi vers, íróját jelenti, s így minden költő, alanyi költő. De éppen ezért, a költészetben inkább csak gazdagodásról beszélhetünk, mint fejlődésről. Egy formai szempontból hibátlan, mert a tartalmat pontosan és művészien kifejező ősi népdal értéke nem kisebb, mint József Attila verseié, s a pársoros versbefoglalt népi közmondás sem kevesebb, mint Ady metafizikai versei. Így tehát, mivel minden nemzeti közösségnek megvan a maga költészete, értékítéleteiről, a költészetek összehasonlítgatásáról ezen a síkon nem lehet szó. Egy primitív néger dalocska, épp annyit ér a saját közösségének, mint mondjuk, — a franciának a parnasszista, vagy akár az újrealista versek. Ez is, az is, kifejezi az illető közösség szellemi világát és művészi formai fejlettségét. Így aztán csak fejlettségi fokokat lehet megkülönböztetni, nem pedig értékítéletet alkotni: sohasem szabad azt mondani, hogy pl. a dán költészet különb, mint a szerb, vagy a román költészet, csak azért, mert az dán." Ezért ne az egymáshoz való hasonlítgatás legyen a fokmérő, mert balga dolog a tölgy levelét a muskátliéval összehasonlítani, vajon melyik szebb, vagy célszerűbb...

Hát mégis, milyen legyen az igazi költő hangja? Legyen tiszta, eredeti, elemi. Mi a tiszta, eredeti? „A költő, aki igazi költő, az megtalálja a lelkében, élményvilágában levő mondanivalók közt a kifejezni valót, sőt megtalálja hozzá a formát is. Ilyen költőink már vannak nekünk a mélyből, sőt az alulról jöttek között is. Sokan azt mondják rájuk, hogy egyhangúak. De ez nem igaz, hogy egyhangúak, inkább csak *egy* hangúak. Ha azonban ezt nézzük, Petőfi is *egy* hangú, Ady is, József Attila is, Erdélyi is, Sinka is, Illyés is: minden igazi költő *egy* hangú. Bármelyik nagy költő verskötetét is nyissuk ki, mindegyikből megcsap *az az egy hang*, az egyedülálló egyéniség formateremtő, hangzásteremtő, látásteremtő ereje.

Minden nagy költő világa zárt világ. Lényege nem a tudás, műveltség, de még nem is az eszme, hanem az elemiség. Mi az elemiség? Sokkal nehezebb megmagyarázni, mint rámutatni. Van benn valami az egyéniség erejéből, de mégsem az, — több annál. Kiérezni a mondanivalók kiválogatásából és beállításából. Egyszerű volna érzékeltetni, ha szembeállítanánk az elemiséget az iskolás, utánzós költészettel, de ez sem volna teljesen igazságos. Mert a műveltség nem zárja ki az elemiség érvényesülését, ha van a költőben erő, ha a költő nagy költő. Mert akkor felülemelkedik minden formavilágon és izmuson, s a tudás és a műveltség gazdagabbá, sokszínűbbé teszi költészetét... A elemiség hát nem a népi író kiváltsága, hanem minden igazi költő alaptulajdonsága. Az a különbség csak, hogy a nagy költőkben áttöri a kultúrburkot, a kis költőkben pedig elvész az iskolás mondanivalók, az eszmei és formai utánérzések között."

Mi pedig elvárjuk költőinktől, hogy hangjukban ott legyen az elengedhetetlen elemiség is.

És végül mit látunk meg íróinkban? Új világot látunk meg bennük, más látóhatárral, nagy kérdésekkel, de szavakból meghalljuk a sorsközösség felelősségre vonó, kemény hangját is.

Megtanuljuk látni önmagunkat; így helyesen értékelni és hogy

mit ér az ember, ha magyar!

Tass András

KÉSZIT
a legkényesebb igényeket is ki[illegible] ízlésesen, valamint raktáron tart a közigazgatásban és a közszükségletben használatos összes
NYOMTATVÁNYOKAT
azonkívül beszerezhető a könyv-, papír- és írószerkereskedési szakmába vágó cikkek a
TURUL-NYOMDA
könyv- és papirkereskedésben,
CELLDÖMÖLKÖN, TELEFON: 66.

A CELLDÖMÖLKI HIRLAP
a magyar lelkiismeret,
a faji öntudat és
a faji szellem képviselője.

Kormányzóhelyettes

A magyar országgyűlés két háza óriási lelkesedéssel Kormányzóhelyettessé választotta vitéz *nagybányai Horthy Istvánt*. A kiváló tudású 38 éves államfőhelyettes életének ismertetésére visszatérünk.

Legyen világosság !!

Kerék Mihály, a magyar földkérdés legkiválóbb szakertője, egyik lapban cikket írt, melyben egyrészt örömmel üdvözli a kormány legutóbb kibocsátott két rendeletét, melyben a kishaszonbérletek kiszélesítéséről van szó, másrészt leleplezi azokat az érdekköröket, kik a szociális reformok elől mereven elzárkózva a kormányt szüntelenül támadják földbirtokpolitikájáért. Kerék Mihály leszögezi a következőket: a vita eldőlt, melyik termel többet, a nagybirtok-e, vagy a kisbirtok, mert az egészséges kisbirtok többet termel, mint a nagybirtok. Nem igaz az, hogy Németországban és Olaszországban a nagybirtok javára tolódik el a helyzet. Németország most kezd egy újabb nagyarányú telepítésbe, de Olaszország is rendületlenül folytatja ma is a maga telepítését. A magyar közvélemény belátja, mondja tovább Kerék Mihály, hogy ma gyökeres földbirtokreformot nem lehet végrehajtani, de a háború befejezte után azonnal végre kell hajtani, addig pedig pontosan elő kell készíteni minden egyes vidékre a megfelelő terveket, hogy a legközelebb kínálkozó alkalom a teljes és radikális megoldásra készületlenül ne találjanak bennünket.

Iskola a magyarságra!

A legnagyobb zűrzavart bizonyos kérdések tárgyilagos megítélésében az a félrenevelt ízlés okoz, amit a zsidó és zsidó szellemű lapok és írók neveltek bele a közönségbe. Így aztán a közönség nem akarja elhinni, hogy van külön magyar látás, van külön magyar észjárás és gondolkodás, tehát külön magyar értékrendszer, mint ahogy van sajátos olasz és német értékelés és látásmód is. A magyar közönség legnagyobb része nem tud különbséget tenni magyaros és valóban magyar között. Valódi és álnemzetiség közt, valódi és álmagyar nótaköltő között, cigánymuzsika és értékes magyar népzene között. A baj nemcsak a lapok és írók számlájára írandó, hanem a közönségére is, amelyik elfelejtett gondolkozni, s ma is kevés hajlandóságot mutat arra, hogy a nagy nacionalista ébredések idején, új világ születésének vajudó óráiban revízió alá vegye elavult gondolkodását. Igaz, hogy ennél a revíziónál sok mindenről le kellene mondania, amit pedig eddig dédelgetett a szívében, de higyje el a közönség, hogy értékesnek tartott, valójában azonban értéktelen szellemi lim-lomról még ha úgy szívünkhöz nőtt is, érdemes lemondani, ha helyette igazi gyöngyöket kapunk, mégha történetesen ezek a gyöngyszemek nem fénylenek is úgy, mint a hivalkodó, rikító hamisgyöngyök.

Híreket, megrendeléseket, hirdetéseket és előfizetéseket

felvesz Sárvárott

Tóth Károly

KÖNYVESBOLTJA, KOSSUTH-TÉR 2.

IRODALOM

Bárdosi Németh János

Most jelent meg *Szegény ország* című ízlésesen kiállított verskötete, melynek mindenegyes darabja örökbecsű érték. Ebből a kötetből idézzük a következőt:

Magyar ballada.

Tegnap még hajadon volt,
tizenhatéves, drága:
ma fürtös virág-dísze
beleesett a sárba.

Falun nyílt, mint a mályva,
alacsony viskók táján,
nap és szél megölelte
és szebb lett, mint a sátán.

Úgy fénylett, illatozott,
hogy csodájára jártak.
Ő volt a zord napok közt
a vidám, szép vasárnap.

De jött egy holdas éjjel
és jött egy balga béres —
átkozott volt a legény,
a lány tizenhatéves.

Átkozott volt a legény,
a karja erős, bátor,
de nem mért neki földet
a mennyei prókátor.

A lány meg gazdalány volt.
A nóta régi nóta:
Verbőczy óta nyögi
barázda, sors, bitófa.

Híveim, e nóta még
meddig lesz nóta itten?
Mikor dalol egy szebb dalt
az igazságos Isten?

Mikor lesz egyszer végre
szabad a föld, az ember?
hogy viragozzék szívünk,
akár, a zab, a kender.

A „magyar halál" ellen!

A magyarságot leginkább pusztító betegségek közül a legelső, a magyar népszaporodást korlátozó okok közül pedig nem a legutolsó helyen áll a gümőkór. Ez a pusztító népbetegség, mely a háború előtti Nagymagyarországon évente 70 000, a trianoni országban évente átlag 20 000, majd egyre csökkenően 1940-ben tizenötödfélezer magyar időelőtti halálát okozta, a megnagyobbodott haza számára ezidőszerint évi 20.000 főnyi vérveszteséget jelent. Ez a szörnyű érvágás, melyen át szünet nélkül folyik el a nemzet életereje, cselekvésre kényszerítette a kormányzatot, de a társadalmat is.

A gümőkór ismeretesen fertőző betegség, mely főként emberről emberre terjed. A fertőzés ellen tehát védekezni lehet és kell. Tekintettel azonban arra, hogy hazánk jelen területén mintegy 100.000-re tehető azoknak a honfitársainknak száma, akik fertőző gümőkórban szenvednek, akik ennek ellenére munkájukat ellátják, az egészségesekkel együtt élnek, együtt dolgoznak, nyilvánvaló, hogy a fertőzés elkerülésére az egyéni védekezés, ha szükséges is, nem teljesen elegendő. Ezért adta ki törvényhozásunk az 1940. évi VI. t.-c.-et, melynek többek között az a fő célja, hogy a gümőkór elleni védekezésben mindenki segítségére legyen. Azért, hogy a törvényes és az egyéni védekezés szabályaival mindenki tisztában legyen, tartja a Tuberkulózis Elleni Országos Szövetség évente az úgynevezett *Tuberkulózis Hetet*, melynek folyamán az ország minden egyes községében és városában szakemberek tartanak előadást mindnyájunk okulására és egészségünk megvédésére.

ÉRTESITÉS!

Tisztelettel értesítem a n. é. közönséget, hogy hélhónapi frontszolgálat után hazaérve, üzememben a munkálatokat ismét megkezdtem. — Kérem a n. é. közönség további szíves pártfogását,

hazafias tisztelettel:

VADÓCZ JENŐ

GÉPÜZEM ÉS VASÖNTÖDE

CELLDÖMÖLK

A Rémregény regénye, avagy harc a ponyva ellen

A faji öntudatára ébredő magyarság legjobbjai az örök magyarság érdekében nagyarányú szellemi nagytakarításba kezdtek. Ennek során nemcsak a hamis nótakultusz ellen hirdettek irtóhadjáratot, hanem népünk egész lelkivilágát megfertőző *ponyva* ellen is. Valamikor a ponyva nem jelentett lelki és szellemi elzüllöttséget. A jó könyveket a vásárokon a ponyvákon árulták. Később azonban a jó könyveket a könyvkereskedők árulták s a ponyvára kitelepedett az addig onnan száműzött selejtes, értéktelen, ízléstelen, csak az érzékeket izgató olcsó olvasmány, amit pár fillérért is meg lehetett venni s nyugodtan el is lehetett bujtatni, mint a valódi szemetet.

A kérdés ma már nemzeti jelentőségű, a kormánytól kezdve a falusi tanítókig érdekel minden egészséges ösztönű jó magyar embert, hiszen nem lehet mellékes az, hogy itt olyan nemzedékek nőnek fel, akik életükben soha jó könyvet nem olvastak, arról tehát fogalmuk sincs. Perverz históriákon, gangster zsiványságokon, alvilági züllések olvasása közben nőnek fel nemzedékek, akik azután romlott lelki és szellemi világukban aláássák a nemzeti kultúra gyökereit.

Hogy mindenki megérthesse a legkönnyebben, hivatkozom az *Egyedül Vagyunk* című kitűnő folyóiratunk legutóbbi számára. Ott a Nemzeti Könyvtár szerkesztője közöl megdöbbentő adatokat a ponyvagyárosok szörnyű munkájáról, s kimutatja, hogy akkor, amikor Magyarországon komoly tudományos folyóiratokra és könyvekre, még orvosiakra sem jut elég papír, akkor a nép egészét fertőző *ponyva évente 24 millió példányban kerül eladásra.*

El kell gondolkozni ezen, s aki ponyvát, 10, 20, 50 f-es és pengős regényt vesz a kezébe, tudja meg, hogy a nemzet lelkét ölő bacillusokat támogatja. A nemzet ellenségeit segíti, mert ott, ahol az orvosi folyóiratoknak nem jut elég papír, a szemét terjedését segíti ölő fillérjeivel, melyeken jó és hasznos olvasmányokat is vehetne, ha persze, nem volna beteg a lelke.

Mert a ponyvagyáros és az olvasó egyformán bűnös ebben a szörnyű vészben. Beteg idegrendszerek védekeznek, hogy nem tudja őket lekötni semmi más, így még több szellemi narkotikumot vesznek magukhoz, hogy még jobban tönkretegyék magukat és másokat is. Hisz a fiatalkorú bűnözők tetemes részénél az indítást a ponyva adta meg, s még is lehet tűrni e ponyva burjánzását? Nem nemzeti szégyen ez? Ha sürgős intézkedés nem történik e téren, azt kell mondanunk, amit Petőfi mondott egyszer; Szégyenlenem kell, hogy magyar vagyok.

Pörge Dániel.

CELLDÖMÖLKI HÍRADÓ

— **Böjti szentbeszédsorozatot** tart az apátsági templomban a nagyböjti vasárnapokon a délután 3 órai litániákkal kapcsolatban dr. Nemes Vazul plébános. Az első ilyen böjti szentbeszéd nagyböjt első vasárnapján lesz. A szentbeszéd után minden alkalommal keresztúti ájtatosságot is tartanak.

— **Kultúrdélután.** Február hó 22-én, vasárnap délután 6 órakor a Katolikus Akció a polgári leányiskola közreműködésével, műsoros kultúrdélutánt rendez a Katolikus Házban. László Dániel igazgató: „A tiszta nemzet" címmel, míg Szomor Felicián hitoktató: „A magyar katona" címmel tart előadást. A műsort énekek, szavalatok és jelenetek tarkítják.

— **Böjti áhitat.** A celldömölki evangélikus gyülekezetben minden szerdán este 7 órai kezdettel az új iskolában lesz a böjti időszakban írásmagyarázat.

— **Járási tisztiértekezlet.** Folyó hó 24-én járási tisztiértekezlet lesz. Tárgya az 1942. évi állat- és legelő statisztikai összeírása. Tartja a statisztikai hivatal kiküldöttje.

— **Vasúti áthelyezés.** A szombathelyi üzletvezetőség Lajtai József máv. tiszt et Sárvárról Celldömölkre helyezte át.

— **Mozdonyvezetői vizsga.** Polgár József, Pajor Ferenc és Horváth Zoltán II. celldömölki mozdonyvezetőtanoncok február hó 10., 11. és 12-én Budapesten sikerrel tették le a mozdonyvezetői vizsgát.

ELADÓ szabadkézből Celldömölkön, a Kossuth Lajos-utca 19. számú ház, mely áll 2 szoba, 1 konyha, 1 előszoba, éléskamra, mosókonyha és az összes mellékhelyiségekből.

Cím: HORVÁTH ISTVÁN Szombathely, 11-es huszár-út 25. szám.

— **Vitaestek a Legényegyletben.** A legutóbbi legényestén érdekes vitát rendeztek a katolikus legényegyleti tagok az iparosok esti értelmiségi tanfolyamáról. A vita szereplői Berkes Jenő és Leitner Gábor legényegyleti tagok voltak. Sok értékes és komoly hozzászólás után meg nem záródott le a vita, hanem a következő keddi esti Legényestén folytatják. Ennek befejezése után „Gondolatok az iparos nyugdíj" köréről címmel új vita kezdődik.

— **A Dolgozó Nők és Leányok** Központi Szövetsége országos díszgyűlést rendez Szent József napján. Ezen a gyűlésen a celldömölki Dolgozó Leányok Egyesületét is küldöttség képviseli.

— **Iskolánkívüli népművelési előadás.** A községi iskolánkívüli népművelési bizottság folyó hó 22-én, vasárnap délután 4 órakor a községháza tanácstermében előadást rendez, melyen dr. Csajkos Gyula m. kir. tisztiorvos és dr. Marácz Jenő kórházi belgyógyász a tüdővész elleni védekezés címen tartanak előadást. A bizottság az érdeklődőket meghívja és szeretettel várja. A belépés díjtalan.

— **Új tanítónő.** A közelmultban megválasztott celldömölki evangélikus gyülekezet új tanítónője, Egyed Irma elfoglalta állását. Az esküt a szombathelyi tanfelügyelőségen letette és már megkezdte a tanítást. Ezzel kapcsolatban közöljük a tanteremváltozást is. Az I. oszt. tanítja a régi iskolában Ludván Sándor ig. tanító, a II. oszt. az új iskolában Egyed Irma, a III—IV. oszt. az új iskolában Tóth Dénes, V—VI—VII. oszt. és az ismétlő tanfolyamot Szabó Jenő tanító a régi iskolában.

— **Jól sikerült kultúrdélutánt** rendezett az elmult vasárnap a Kat. Ház nagytermében a helybeli Katolikus Akció, a „Bohém" zenekar közreműködésével. Bevezetésképen „Rózsák dala" c. zeneművet adta elő a zenekar különféle hangszerek más-más párosításával. Több bölcsőt, mint koporsót címmel dr. Horváth István kenyeri plébános tartott élvezetes szabadelőadást. Bevezetésképpen a családi élet szépségeiről és örömeiről beszélt. — Az isten [illegible] — A gyermek [illegible] az isten, a család, a [illegible] tovább a gyermek [illegible] a magyar [illegible] — Farkó Anna és [illegible] József [illegible] a „[illegible]" c. operettből [illegible]. Utána dr. [illegible] Gyula [illegible] tartott [illegible] de nagyon [redacted] [illegible]. „Ha jön a szép tavasz" címmel [illegible] a Bohém zenekar [illegible].

— **Sakkverseny.** A Katolikus Legényegylet sakkversenyt rendez a Kat. Házban. Erre a nevezéseket az egyesületi elnöknél kell beadni február 28-ig. Érdeklődők ugyancsak ott kapnak felvilágosítást.

ELADÓ a Sághegyen 600 □-öl jó minőségű [illegible] szőlő. Cím a [illegible].

— **Farsangi est.** A celldömölki Evangélikus Ifjúsági Egyesület az elmult vasárnap tartotta szokásos farsangi estjét a Griff szálló nagytermében. A tomboló hóvihar, a negyedórás vihar okozta vak sötétség sem tudta visszariasztani a közönséget részvételtől. Az est úgy anyagilag, mint erkölcsileg a legteljesebb mértékben sikerült. A közönség nagyrésze záróráig kitartott és fájó szívvel mondott búcsút az idei farsang legmeghittebb összejövetelének.

— **Közgyűlés.** A Tokorcsi Ev. Nőegyesület folyó hó 15 én, vasárnap istentisztelet után tartotta évvégi zárszámadó közgyűlését Molitorisz János esperes és Szabó Antalné tanítónő elnöklésével. Az évi bevétel 208 pengő. Ebből 20 pengőt a Vöröskereszt részére szavazott meg a Nőegylet, ezzel is kifejezni akarván, hogy minden módot megragad, amivel segítséget tud nyujtani a fronton küzdő katonáknak.

— **Ifjúsági összejövetel.** A Celldömölki Evang. Ifjúsági Egyesület szokásos esti összejövetelét minden héten kedden este negyed 9 órai kezdettel tartja. Az elmult kedden a szokásos áhitat után Kovács József rep. szakaszvezető oroszországi harci és háborus élményeiről tartott érdekes és élvezetes előadást. Az előadást — amelyet mindvégig nagy figyelemmel hallgattunk — saját maga által csinált fényképfelvételekkel tette számunkra érzékelhetővé és jobban elképzelhetővé. Az egyesület minden kedden tart összejöveteleket, ahol magyar sorskérdésekről, ifjúsági problémákról szólnak az előadások. Az összejövetelekre minden magyar evangélikus és református ifjút szeretettel várunk.

— **Helyreigazítás.** Lapunk elmult heti számában egy celldömölki hír a sárvári híradóba került. Javítunk: nem a sárvári ev. gyülekezetnek mondott köszönetet Tóth Sándor celldömölki ev. lelkész a szép eredménnyel zárult gyűjtéséért, hanem a celldömölki gyülekezetnek.

— **Felülfizetések.** A Katolikus Egyesületek február 8 i jótékonycélú táncestélyén felülfizettek: 50 P-t: Szabó Károly orsz. gyül. képviselő, 20 P-t: Dr. Nemes Vazul és Németh Sándor, 15 P-t: Lázár Jenő, 10 P-t: Halász Gyula és id. Schütz Gyula, 9.50 P-t: dr. Bisiczky András, 8.80 P-t: Gosztonyi Nándor és Serédi György, 7.50 P-t: Szabó János, 5.80 P-t: Szomor Pellérán, 5.50 P-t: dr. Nesselmann Gyula és Hajós István, 5 P-t: Jándi Bernardin, Kiekkl József, Csokonyai József, Simon Sándor, Glatz István id. Berkes János, Nagy Dénes, Kiss István, Geller József és Nagy József, 4 P-t: Vasutas Temetkezési Egyesület, 3.80 P-t: Vas Béla, Berkes Jenő és Orváth József, 3 P-t: Horváth Lajos, Berecz Endre, Kovács József, Temesvári István, Rácz István, Ihász Antal, Nagy József, Nagy Béla, és Molnár Ferenc, 2.80 P-t: dr. Szalóky Lajos, 2.50 P-t: Szánai János, Poór János, Angles Sándor, id. Tarcsi János, Kolozsváriné, Rozsi Lajos, Kotz István, Hidi Sándor, dr. Jósa László, Horváth Kálmán és özv. Németh Józsefné, 2.40 P-t: Sághegyi István, 2 P-t: Kishalmi Sebestyén, Mészáros Anna, Györök István, özv. Bozzay Zsigmondné, özv. Permay Ignácné, özv. Bándeczi Istvánné, Vadászi Imre, dr. Szabó Kálmán, Simon Károly, Vajay István, dr. Móritz Dénes, Pongrácz István, Simon Károly, Lukács István, özv. Kulbi Józsefné, Szabó József, Bálint István, Hokhold István, Ágoston Sándor, Dénes István, Farkas Jenő, Nagy István, Polgár János, Szukics Pál, Szigetvári Ignác, Karádi Mihály, Klafll Mária, Kiss Ferenc, Németh Jenő, Gersei Gyula, dr. Pintér József, Barabás Ernő, Tischler Ernő, Mógor József, Bartos Lajos és Nagy József, 1.80 P-t: Asbóth István és Keszei Sándor, 1.50 P-t: Holpert Lajos, Szári Imre, Szári István, Györő Vincze, Princz Józsefné, Fülöp József, Kassai József, Várkonyi Károlyné, Mesterházi Gyula, 1.20 P-t: Reich Margit, Novák Ferencné, Koroknai József, id. Megyeri János, Bogdán Ferenc, Törkenczi József, Párcél János, Ruzdics Mihály és Várnagy János, 1 P-t: Mihacsik Dénes dr. Nyilray Pál, Mórocz József ifj. Őri János, Fülöp Károly, V[illegible] Gyula, Szabó Gizella, Császár István, Osskó Emil és Kovács Sándor. 1 P-nél kisebb összeget: Tima László, Németh Imre, Jakab Péter, Tóth Ferenc, Holpert József, Horváth János, Horváth István, Lencsés Imre, Molnár Károly, Eszler Márton, Németh Ottó, Szarka Károly, Ágoston Ferenc, Kerék János, Sipos Gergely, Sarang István, Jakab Géza, Csajbók István, Rutkai Jenő, Biró Árpád, Németh János, Németh István, Zala István, dr. Ajkay Béla, Dombi István, Ozoli István, Pereszlényi Miklós, Mizeri Károly és Varga Lajos. Mely összegekért ezúton mond köszönetet a Katolikus Egyesületek Vezetősége.

— **Értesítés.** Értesíti az elöljáróság a lakosságot, hogy a kiadott lisztjegyek március 1 én érvényüket vesztik. Az elöljáróság új lisztjegyeket fog kikézbesíteni az igénylőknek. Az új lisztjegyeken, illetve kenyérjegyeken az eredetileg feltüntetett adagok az alábbiak szerint változnak. A 25 dkg-os kenyérszelvényre 20 dkg. kenyér, vagy 13 dkg. kenyérliszt szolgáltatható ki. A testi munkások pótjegyére 15 dkg. kenyér, vagy 10 dkg. liszt, a nehéz testi munkások pótjegyére 35 dkg. kenyér, vagy 20 dkg. kenyérliszt szolgáltatható ki.

Elöljáróság.

NEMZETI MOZGÓ

Vissza az úton. Február 21-én, szombaton este $^1/_2$7 és 9 órakor és 22-én, vasárnap délután $^1/_2$3, $^1/_2$5, este $^1/_2$7, 9 órakor kerül bemutatásra. Csak 16 éven felülieknek! Orbók Attila meglepően szép filmje. Rendes helyárakkal!

Lángoló határok. Február hó 25-én, szerdán este 7 és 9 órakor kerül műsorra. Csak 1 napig! Filléres helyárakkal.

Karosszék. Február 26-án, csütörtökön este 7 és 9 órakor kerül bemutatásra. Csak 1 napig! Mesés vigjáték. Filléres helyárakkal.

Figyelem! Az előadás kezdete megváltozott.

SÁRVÁRI HIRADÓ

— **Nagy siker jegyében** zajlott le szombaton este a sárvári evangélikus Nő és Leány Egyesület farsangi táncestélye, amelyen a nagy számban felvonult vidám kedélyü fiatalság körében a város számos vezetőegyénisége is megjelent. Galba Vince járási főszolgabíróval az élen. A népes vendégkoszorút Gáspár László evangélikus lelkész és Nyirvári Péter uradalmi főintéző, hitközségi elnök fogadták. A rendezés irányításának fáradtságos tisztét Németh Kálmánné és vitéz Csermely Istvánné egyesületi elnöknő illetve társelnöknő töltötték be. — Vasárnap este a leventék rendeztek ugyancsak hangulatos és mind anyagi, mind erkölcsi sikerrel járó táncmulatságot.

— **Gércén** március 1 én nagy kultúrális esemény lesz. Az ország egyik legkiválóbb tudósa, *Karácsony Sándor* egyetemi tanár tart előadást. Egyike ő azoknak a férfiaknak, kiknek a legtöbbet köszönhetjük a magyar önismeret terén, s aki munkáival a magyar nemzedék észjárását és gondolkodását van hivatva irányítani. Egy ötven tagú énekkar Kodály feldolgozásában énekli a *Toborzót.* Kár, hogy egy ilyen műsoron amely a valódi magyar értékek felvonulása lehetne teljes egészében, a Szép vagy gyönyörű vagy Magyarország kezdetű operettszerű giccs is szerepel értelmetlen szózagyvaságával. Mit szól ehhez az a tudós előadó, aki a magyarságnak oly sok örökértékű szépségét mutatta meg eddigi munkássága során?

— **Cserkészek nevetődélutánja.** A sárvári 58-as Hollós Mátyás cserkészcsapat polgári iskolai raja a közel jövőben hangulatos nevetődélutánt rendez a polgári iskola tornatermében. A próbák már nagy lelkesedéssel folynak, Csontos Miklós polgári iskolai tanár, cserkészparancsnok irányítása mellett.

— **A Sársziget utcai iskola eredményes népművelése.** A Sársziget utcai elemi iskolában Virágh Győző igazgató-tanító irányítása mellett gazdag műsoru, eredményes téli népművelési előadás folyt. December eleje óta vasárnapról-vasárnapra a város legjobb előadói bővítették a nagyszámu érdeklődő közönség látókörét és tudását. Szórakoztatásról a felnőttek és gyermekek lelkes műkedvelő gárdája gondoskodott, ugyancsak Virágh Győző igazgató fáradtságot nem ismerő betanításában. A szép kultúrmunka vasárnap fejeződött be, vidám hangulatú műsoros farsangi est keretében. Előtte délután 3 órakor Desits Imre dr. községi főorvos a tüdőbaj elleni védekezésről tartott előadást az iskola nagytermét zsufolásig megtöltő hallgatóság előtt.

— **A sárvári ipartestület** is segélyezze a bevonultak hozzátartozóit. Az „Iparos Hirlap" annak idején felhivást intézett az egyes ipartestületekhez, hogy a hazának szolgálatot teljesítők hozzátartozóinak oly módon szervezzen segélyeket, hogy az idehaza maradt iparosok havonta egy pengőt ajánljanak fel a célra, amely jelentős összeget kiosztanák az arra rászoruló, bevonultak hozzátartozói között. A felhivást több ipartestület máris megfogadta és az életrevaló terv a sárvári ipartestület is megvalósítja.

— **Hóhegyek borítják Sárvár utcáit.** A dühöngő szélvihar a házak tetejéről mind az utcákra söpörte a havat s különösen nagy hóhegyek emelkednek a Lajos király, a Batthyány utca és az Erzsébet utca kereszteződésén. Noha a hóeltakarító osztagok derekas munkát végeztek s szinte rövid órák alatt megtisztították az utcákat a hótömegtől, ez még nem elég, mert ha megindul az olvadás, különösen az Erzsébet utcán lesznek bajok, ahol az óriási hómennyiség levezetésére olvadáskor nem lesz elégséges a meglévő csatornázás s így a járdák ismét víz alá kerülnek, ha csak időben ki nem hordják szekereken a felhalmozódott hótömegeket.

— **Sárvári ifjusági csapat a szombathelyi bajnokságban.** Az SLE szeretné elindítani ifjusági csapatát a szombathelyi ifik bajnokTornáján. Kérdés azonban, hogy a késői nevezés miatt helyt adnak-e kérésnek. Kétségtelen, hogy nehéz helyzetet teremtene az őszi forduló mérkőzéseinek pótlása, de ezzel személyben uj szint kapna a szombathelyi ifjusági bajnokság, másrészt kellő gyakorlatra és rutinra tenne szert a sárvári utánpótlás. Tehát mind általános, mind helyi viszonylatban hasznos eredménye mutatkoznék a nevezés elfogadásának.

IRATKOZZ BE:

Tóth Sándor kölcsönkönyvtárába

SÁRVÁR, KOSSUTH-TÉR 2.

Szerkesztői üzenetek:

B. J. Répcelak. Írásait várjuk, a beküldött cikket közöljük. — *N. J. Ostffyasszonyfa.* Többet kérünk, mert a beküldött alapján nem tudjuk eldönteni, hogy érdemes-e nyilvánosságra. — *H. G. S. Csánig.* Csak kimagaslóan értékes verseket közölhetünk. Az az idő eljárt, amikor szórakozásszerűen írt zöngeményekkel traktálhattuk a közönséget, amelyik előfizetése ellenében értékes dolgokat vár el tőlünk. Nem versfirkálásra van szükség, hanem komoly alkotó és építő munkára. Problémák meglátására és azok megoldására, szakszerű tudásra. Nem rossz versek, hanem alaposan végzett haladószellemű munka viszi előre az országot. — *P. E. gimn. II. o. t. Veszprém.* A Mária Kongregáció kidolgozott pályamunkákra gondolt, nem levelezőlapon is beküldhető 3 feleletre.

CELLDÖMÖLKI HIRLAP

Kiadja:
A Turul Szövetség Kemenesaljai [illegible]

Felelős kiadó:
Takács Károly

Lapzárta: csütörtök délben 12 órakor.

[redacted], Celldömölk.